

Ruh Ve Beden

– MESUT ÇİFTÇİ · 03 Temmuz 2009

Ağrı dağını sırtlamış bir karınca,
Fili kapmıř uçuran bir kartal,
Ya da timsah yemiş bir tırtıl.
Bedenim ruhumu taşıyamıyor,
Yıpranıyor bedenim,
Zarar görüyor her an,
Kaybediyor.
Hannibal'in Sezar'a kafa tutması gibi,
Ya da sisli bir sabah fillerin karşıındaki Beyazıt gibi, Çubuk ovasında.
Socrates kadar çaresiz,
Neitzce kadar zamansız,
Darwin kadar lüzumsuz,
Ve en az Mussolini kadar deli.
Ruhum...
Karşı konulamaz bir fırtınaya kapılmış,
Küçük bir taka bedenim.
İlk dalgada tarihe gömülen hani,
Karadeniz'in belki de Pasifiđin öfkesine yenilen.
Dünya'yı sırtlayan Atlas gibi,
Cengiz Han karşıındaki Pekin gibi,
Benim gibi,
Bedenim...